

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 888. Usque Ad Annum 1000

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117921

§. 39. Turquetulus Abbas Crulandensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66313)

que ad annum nongentesimum sexagesimum quartum Aimardus Abbas manum & signum apposuit.

Sæculum X,
A. C. 948.

§. XXXIX.

Turketulus Abbas Crulandensis.

Eodem anno nongentesimo quadragesimo octavo Londini Concilium celebratum, in quo Turketulus Abbas Crulandensis creatus est, ad istud Monasterium reformandum. Is Regis Eduardi senioris nepos, Etelwaldi fratris ipsius filius, anno octingentesimo octogesimo septimo lucem primo aspexit. Cumque jam juveni Rex patruus virgines præclaro Ducum Comitumve stemmate natas in matrimonium obtulisset, & ille omnes amore castitatis averfaretur, intellexit Rex, Turketuli operam Ecclesiæ quam Reipublicæ utiliore futuram, eique præceteris omnibus summas in Anglia ordinis Sacerdotalis Dignitates destinavit. Ergo ad suscipiendum Episcopatum Vintoniensem eundem invitat; sed Turketulus tanto honore indignum se professus huic Ecclesiæ Fridestanum Collactaneum suum præfici curavit. Rursusque, cum Rex, id ipsum suadente Plegmundo Archiepiscopo, eum in Cathedra Ecclesiæ Durnovariensis collocare cuperet, eadem constantia restitit, & obtinuit, ut

vit. Sæc. 3.
Act. Ben. p.
507. ex Ing.

Hist. Eccles. Tom. XIII.

X

illa

Seculum X. illa Sedes Ceolulfo Capellano suo con-
A. C. 948. ferretur.

Sup. l. LIV. Aliud ergo de eo decrevit Rex, & vi-
S. 38. rum suo patrimonio contentum ab am-
bitu & avaritia alienissimum, prudentia
eximia, fidei explorata, maxime ido-
neum credidit, cui curam rerum tempo-
ralium & spiritualium committeret,
eumque Angliæ Cancellarium esse iussit.
Ipsius secutus consilium, una die septem
Ecclesiis vacantibus Episcopos dedit,
quos simul omnes Plegmundus Archi-
episcopus consecravit. Postquam Eduar-
dus e vivis abiit, Turketulus Regi quo-
que Edelstano ipsius filio ab obsequiis
fuit, etiam in bello adversus hostes ma-
gna fortitudine dimicans, illudque singu-
laris felicitatis loco habuit, quod nemi-
nem suis manibus jugulasset. Pari mo-
do Regi Edmundo serviit, qui Turketu-
lo suadente S. Dunstanum revocavit,
Sanctæ vitæ Presbyterum, Cancellarium,
cui a Confessionibus erat, amicum præ-
ceteris carissimum.

Rege Edmundo vigesima sexta Maji,
anno nongentesimo quadragesimo sexto,
postquam regnasset annis sex & dimidio,
occiso, successit ejus frater Edredus,
Eduardi Regis filius tertio genitus. Qui
anno regni sui secundo Cancellarium
Turketulum Eboracum misit ad Nord-
humbros in officio continendos, timebat
enim

enim ne a se deficerent. Cancellarius in itinere ad Monasterium Crulandense jam ante annos septuaginta quinque a Normannis destructum divertit. Supererant vero ex senioribus monachis quinque, quorum duo ad alios Congregationes se receperant, tresque Crulandi perseverantes spes lactabat, fore, ut Cœlum sibi mitteret beneficium largitorem, qui monasterium ex ruinis excitaret. Ergo venienti Cancellario obvios se inferunt, cumque sol ad occasum properaret, rogant, ut ad se diverteret. Annuentem confestim deducunt ad exiguum Oratorium, quod in angulo vastatæ Ecclesiæ construxerant, Reliquias S. Guelaci ostendunt, & tristem sortem monasterii a barbaris combusti ex ordine repetunt. Quæ audiens Turketulus vehementer commovebatur. Mox in hospitio suo exceptum, & viæ comites, deprompta tota penu sua laute pro viribus habent, rogantes, ut Regi auctor esset restaurandæ hujus domus, quod Rex Edelstanus frater ipsius facturus fuisset. Promisit Cancellarius; quin etiam de suis facultatibus aliqua se additurum pollicitus est, & ex illa die hos monachos tenero affectu profecutus, apud quoscunque eorum charitatem dilaudabat.

Eboraco rediens Turketulus, & Crulandum secundo divertens, argenti libras

X 2 viginti

Sæculum X.
A. C. 948.

Reparatio
Monasterii
Crulanden-
sis.

Sup. §. 28.

Sup. l. LI.

§. 54.

Sæculum X. viginti monachis dedit. Tum postquam
A. C. 948. Edredo commissi sibi negotii rationem
 reddidisset, sermone ad res monasterii
 Crulandensis solerter converso Regem eo
 adduxit, ut illud se reparaturum promit-
 teret. Tunc vero se ipsum ibidem mo-
 nachum futurum palam edixit; quare
 Rex vehementer admiratus, eum ab hoc
 proposito abstrahere conabatur; quod
 ætas jam ad senium vergeret, & in de-
 liciis nutritus rigorem Religionis ferre
 non posset. Denique nolle se ipsius au-
 xilio regnum suum destitui. Respondit
 Cancellarius: *Fratribus tuis, Regibus
 meis, Domine, tibi que, integra fide &
 omnium virium contentione huc usque ser-
 vavi. Patere, ut saltem senex ad Deum
 convertar. Quoad vivam consilium meum
 tibi nunquam deerit, sed ad militandum
 amplius me compellere noli.* Igitur in pro-
 posito confirmatus, per plateas urbis
 Londinensis proclamari iussit; credito-
 res ipsius illa die & in illo loco conveni-
 rent, & debitum reciperent, & si aliquem
 defraudasset, triplum redditurum. Post-
 quam suum cuique datum, sexaginta
 fundos sibi proprios Regi donavit, refer-
 vatis sex aliis Crulando proximis, quos
 Deo tanquam Bonorum suorum decimas
 offerret.

Cum deinde in vigilia Assumptionis
 anno 948. decima quarta Augusti comi-
 tante

tante Rege Crulandum se contulisset, duos illos seniores monachos, alibi diversantes, viros scientia & virtute eximios, per nuncios moneri iussit. Quibus regressis & maximam lætitiã profitentibus Turketulus Cancellarius die S. Batholomæo sacra deposito sæculari habitu monasticum in medio quinque seniorum monachorum induit, moxque Rex ei baculum Pastoralem tradidit, Cedula vero Episcopus Durnovariensis Dicoesanus Benedictionem Abbatialem impertitus est. Porro eadem die Neo-Abbas & quinque Seniores (nam tota hæc erat Congregatio) Monasterium manibus Regis commiserunt, qui illico necessaria mandata ad ædificandam Ecclesiam Cellasque dedit.

Exinde Rex, Turketulus Abbas & duo monachi Londinum se conferunt, ubi Concilio in Festo Nativitatis S. Virginis celebrato, Rex solemnibus literis novo Abbati Crulandense Monasterium tradidit, ut ejus possessionem in futura tempora stabiliret. Cujus Donationis Actis, anno nongentesimo quadragesimo octavo datis, duo Archiepiscopi Wulstanus Eboracensis & Odo Cantuariensis, Episcopi quatuor, & Abbates duo, quorum alter S. Dunstanus erat, subscripserunt. Turketulus veterem immunitatem huic Monasterio concessam seu jus

Sæculum X.
A. C. 948.

tom. 9. Conc.

X 3

Afyli

Sæculum X. A. C. 948. Asyli renovari noluit, ne qualicumque modo illorum, qui ibi impunitatem quaesituri essent, sceleribus inquinaretur.

Complures viri literarum amantes cum Turketulo secesserunt, atque ex illis decem etiam Habitum monasticum receperunt, alii Regulæ rigorem pertimescentes vestem sæcularem retinuerunt, in monasterio tamen commorantes, quod a Sancti Abbatis societate avelli non sustinerent, qui postea eis domum separatam dedit & Oratorium, ubi officium Divinum diurnum nocturnumque, iisdem horis quibus monachi, peragebant. Ceterum de Regula non nisi continentiam & obedientiam servabant, & plerique in illa Congregatione vitam clauferunt.

§. XL.

S. Adaldagus Archiepiscopus Bremensis.

Sup. Adam. lib. LI. c. I. In Saxonia Adaldagus ad Archiepiscopatum Bremensem jam anno nongentesimo trigesimo sexto promotus Baculum pastoralem a Rege Ottone, Pallium vero a Papa Leone VII. accepit, & sicut Antecessores ipsius ad Archiepiscopatum Moguntino ordinatus est, quia illa Sedes necdum Suffraganeos numerabat. Is nihil antiquius habuit, quam Civitatem Bremensem in libertatem ab oppressione